

те ставатъ за него най-приятно развлечение.

6) Ако би ни са докарало да хванемъ единъ отъ два-та пътя: или да оставимъ дете-то въ ранната му младостъ на случай-тъ, честъ-та, *) игра-та, както токо-речи и правятъ, пакъ после да му дадемъ обикновенно-то училищно образование; или да дадемъ на дете-то въ ранната му възраст такова възпитание, което могло би да убие съвършено въ него всяка охота къмъ съвършенство-то, и да заглуши всичките му умствени и душевни способности; безъ най-малко двоумнение, ние бихме предпочели първий-тъ път, нежели вторий-тъ. Всякой благоразуменъ човекъ ще да са съгласи съ насъ; въ първия случай, наше-то дете има още възможность да стане добъръ и редовенъ човекъ; ако неблагоприятни-те обстоятелства и да го накаратъ да прекъсне последователния курсъ на занятие-то, то обаче положени-те въ него семена отъ науки щатъ да сж въ състояние да са развиятъ по логическия редъ, поради неизбежний-тъ животенъ законъ, безъ да са гледа на каква участъ би хвърлила съдба-та наше-то дете. Въ втория случай, то не може да усвои въ себе си нищо основно; то ще бжде способно само да извършва най-низки работи; диятелность-та му ще бжде безполезна, даже и вредна, както за самага него тжй и за целото общество.

*) Баби-те по насъ това наричатъ ориеница, която при рождение-то на дете-то дохожда и отрежда негова-та щастлива или нещастлива бжжщность. (Пр.)